

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 11. decembra 2014(*)

„Predhodno odločanje – Posredna obdavčitev – DDV – Šesta direktiva – Člena 18 in 22 – Pravica do odbitka – Pridobitve znotraj Skupnosti – Mehanizem obrnjene davčne obveznosti – Vsebinske zahteve – Formalne zahteve – Nespoštovanje formalnih zahtev“

V zadevi C-590/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Corte suprema di cassazione (Italija) z odločbo z dne 7. oktobra 2013, ki je prispela na Sodišče 20. novembra 2013, v postopku

Idexx Laboratories Italia Srl

proti

Agenzia delle Entrate,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi C. Toader, v funkciji predsednice senata, E. Jarašinas in C. G. Fernlund (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Idexx Laboratories Italia Srl F. Tesauro, odvetnik,
- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. M. De Sociom, avvocato dello Stato,
- za Evropsko komisijo L. Lozano Palacios in D. Recchia, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 18 in 22 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 160, v nadaljevanju: Šesta direktiva).

2 Predlog je bil vložen v okviru dveh sporov – ki ju je predložitveno sodišče združilo – med Idexx Laboratories Italia Srl (v nadaljevanju: Idexx) in Agenzia delle Entrate – Ufficio di Milano 1 (davčna uprava – urad v Milanu 1, v nadaljevanju: Agenzia), zaradi na eni strani obvestila te uprave o izterjavi, ki vsebuje spremembo obračuna družbe Idexx davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) za leto 1998, in na drugi zavrnitve predloga te družbe za poravnavo spora.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Šesta direktiva vsebuje naslov XVIa, naslovljen „Prehodna ureditev za obdavčevanje trgovine med državami članicami“, ki je bil v to direktivo vključen z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991 in ki med drugim obsega člene od 28f do 28h.

4 Člen 17(1) Šeste Direktive, naslovljen „Nastanek in obseg pravice do odbitka“, določa: „Pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost za obračun odbitnega davka.“

5 Člen 17(2) Šeste direktive v različici, ki izhaja iz člena 28f iste direktive, določa:

„Dokler se blago in storitve uporablja za namene njegovih obdavčljivih transakcij, je davčni zavezanec upravičen, da odbije od davka, ki ga je dolžan plačati:

(a) [DDV], ki ga je dolžan ali ga je plačal za blago ali storitve, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec, ki je dolžan plačati davek na ozemlju države;

(b) [DDV], ki ga je dolžan ali ga je plačal za uvoženo blago na ozemlju države;

(c) [DDV], ki ga je dolžan plačati v skladu s členi 5(7)(a), 6(3) in 28a(6);

(d) [DDV], ki ga je dolžan plačati v skladu s členom 28a(1)(a).“

6 Člen 18 Šeste direktive, naslovljen „Pravila za uveljavljanje pravice do odbitka“, v različici, ki izhaja iz člena 28f iste direktive, v odstavku 1(d) določa:

„Za uveljavljanje svoje pravice do odbitka mora davčni zavezanec:

[...]

(d) če je dolžan plačati davek kot naročnik ali kupec pri uporabi člena 21(1), izpolnjevati formalnosti, ki jih določa vsaka država članica.“

7 V zvezi z osebami, ki so dolžne plačati DDV, člen 21(1)(d) te direktive v različici, ki izhaja iz člena 28g iste direktive, določa, da je DDV dolžna po notranjem sistemu plačati „vsaka oseba, ki opravlja obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Skupnosti“.

8 Člen 22 Šeste direktive v različici, ki izhaja iz člena 28h iste direktive, naslovljen „Obveznosti

po notranjem sistemu“, določa:

„[...]

2. (a) Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoča uporabo [DDV] in nadzor davčnega organa.

(b) [...]

Vsak davčni zavezanec vodi evidenco materiala, ki mu ga iz druge države članice odpošlje davčni zavezanec identificiran za [DDV] v tej drugi državi članici ali druga oseba v njegovem imenu zaradi dobave pogodbenih del temu davčnemu zavezancu.

[...]

4. (a) Vsak davčni zavezanec mora predložiti obračun v roku, ki ga določijo države članice. [...]

(b) Obračun mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna in odbitkov in, kadar je to ustrezno in potrebno za določitev osnove za obdavčitev, skupno vrednost transakcij, ki se nanašajo na takšen davek in odbitke ter vrednost kakršnih koli oproščenih transakcij.

(c) Obračun mora tudi vsebovati:

[...]

– po drugi strani skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Skupnosti iz člena 28a(1) in (6), zmanjšano za [DDV], za katere je nastala obveznost obračuna davka.

[...]

8. Države članice lahko določijo še druge obveznosti, za katere menijo, da so potrebne za pravilno pobiranje davka in za preprečevanje davčnih utaj, ob upoštevanju zahteve po enakem obravnavanju domačih transakcij in transakcij, ki jih opravljajo davčni zavezanci med državami članicami, in pod pogojem, da takšne obveznosti v trgovini med državami članicami ne zahtevajo formalnosti pri prehodu meja.

[...]“

Italijansko pravo

9 Bistveni del upoštevni določb na področju DDV je na eni strani v uredbi predsednika Republike št. 633 o uvedbi in ureditvi davka na dodano vrednost (Decreto del presidente della Repubblica n. 633, istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto) z dne 26. oktobra 1972 (Redni dodatek h GURI št. 292 z dne 11. novembra 1972, v nadaljevanju: DPR št. 633/72), ki je bila večkrat spremenjena, in na drugi v uredbi-zakonu št. 331 o uskladitvi določb o davkih na mineralna olja, alkohol, alkoholne pijače in tobakne izdelke ter določb o DDV z določbami iz direktiv EGS in spremembami, ki so posledica te uskladitve, in tudi z določbami o sistemu centrov za davčno svetovanje, postopkih za povračilo davkov, izključitvi ILOR od dohodkov pravnih oseb do zneska, ki ustreza neposrednim poslovnim stroškom, z letom 1993 uvedenem davku na izredno potrošnjo določenih dobrin, ter z drugimi davčnimi določbami (decreto-legge n. 331 – armonizzazione delle disposizioni in materia di imposte sugli oli minerali, sull'alcole, sulle bevande alcoliche, sui tabacchi lavorati e in materia di IVA con quelle recate da direttive CEE e

modificazioni conseguenti a detta armonizzazione, nonché disposizioni concernenti la disciplina dei centri autorizzati di assistenza fiscale, le procedure dei rimborsi di imposta, l'esclusione dall'ILOR dei redditi di impresa fino all'ammontare corrispondente al contributo diretto lavorativo, l'istituzione per il 1993 di un'imposta erariale straordinaria su taluni beni ed altre disposizioni tributarie) z dne 30. avgusta 1993 (GURI št. 203 z dne 30. avgusta 1993), ki je bila v zakon potrjena z zakonom št. 427 z dne 29. oktobra 1993 (GURI št. 255 z dne 29. oktobra 1993, v nadaljevanju: DL št. 331/93).

10 Podrobna pravila in splošni pogoji v zvezi z izdajo in vknjižbo računov in pridobitev so določeni v členih 21, 23 in 25 DPR št. 633/72.

11 V zvezi s pravico do odbitka pri transakcijah znotraj Skupnosti člen 45 DL št. 331/93 določa:

„Na podlagi člena 19 in naslednjih [DPR št. 633/72] in ob upoštevanju omejitev iz teh členov se lahko odbije davek, ki ga je treba plačati za pridobitev blaga znotraj Skupnosti v okviru poslovne dejavnosti podjetja, umetniškega delovanja ali poklicne dejavnosti.“

12 V skladu s členom 46(1) DL št. 331/93, naslovljenim „Izdaja računov za transakcije znotraj Skupnosti“, mora pridobitelj ali prejemnik račun za pridobitev znotraj Skupnosti oštevilčiti in vanj vključiti vrednost protidajatve v lirah in druge podatke, ki tvorijo davčno osnovo transakcije, ki se izraža glede na davčno stopnjo za pridobljeno blago ali storitve.

13 Člen 47 DL št. 331/93, naslovljen „Vknjižba transakcij znotraj Skupnosti“, določa:

„1. Računi za pridobitve znotraj Skupnosti iz člena 38(2) in (3)(b) in za transakcije iz člena 46(1), drugi stavek, se po dopolnitvi v skladu s prvim stavkom istega odstavka v mesecu njihovega prejema ali tudi pozneje, vsekakor pa v petnajstih dneh od prejema, ločeno vknjižijo v knjigo iz člena 23 [DPR št. 633/72], in sicer po zaporedni številki in z navedbo protivrednosti transakcije v tuji valuti. Računi iz člena 46(5) se vknjižijo v mesecu njihove izdaje. V rokih, določenih v prejšnjih stavkih, se ločeno vknjižijo tudi v knjigo iz člena 25 navedene uredbe, pri tem pa se navede mesec njihovega prejema oziroma njihove izdaje.

2. Davčni zavezanci iz člena 22 [DPR št. 633/72] lahko račune iz odstavka 1 brez poseganja v določbe o rokih in podrobnih pravilih iz odstavka 1 vknjižijo v knjigo iz člena 24 uredbe namesto v knjigo izdanih računov.

3. Davčni zavezanci iz člena 4(4) [DPR št. 633/72], ki niso zavezanci za plačilo davka, morajo račune iz odstavka 2 tega člena oštevilčiti po kronološkem vrstnem redu in jih vknjižiti v začasno knjigo, ki se vodi in hrani v skladu s členom 39 [DPR št. 633/72], v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem so jih pridobili, ali za račune iz člena 46(5) v mesecu njihove izdaje.

4. Računi za transakcije znotraj Skupnosti iz člena 46(2) se ločeno vknjižijo v knjigo iz člena 23 [DPR št. 633/72] po zaporedni številki in z navedbo datuma njihove izdaje.

[...]

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

14 Družba Idexx je med letom 1998 opravljala pridobitve znotraj Skupnosti od francoske in nizozemske družbe, vendar pa ni izpolnila formalnosti, ki jih zahteva nacionalno pravo.

15 Iz spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da družba Idexx nekaterih računov, ki jih je izdala francoska družba, ni vpisala v knjigo DDV.

16 Računov, ki jih je izdala nizozemska družba, družba Idexx ni vpisala v knjigo izdanih računov, ampak jih je vpisala le v knjigo prejetih računov z navedbo „brez DDV“.

17 Agenzia je po izvedenem pregledu leta 2000 menila, da so bile navedene transakcije pridobitve znotraj Skupnosti, ki so predmet DDV in zanje kot take velja mehanizem obrnjene davčne obveznosti. V zvezi s tem je Agenzia sestavila zapisnik z ugotovitvijo, da družba Idexx ni spoštovala italijanske zakonodaje o vknjižbi transakcij Skupnosti.

18 Na podlagi tega zapisnika je Agenzia 27. maja 2004 družbi Idexx vročila odločbo o odmeri DDV za leto 1998 in od nje kot sankcijo za nespoštovanje obveznosti iz členov 46 in 47 DL št. 331/93 zahtevala plačilo stoddotnega davka. Ta uprava je nato zavrnila predlog družbe Idexx za poravnavo spora.

19 Ta družba je vložila ločeni tožbi zoper odločbo o odmeri davka in zoper zavrnitev predloga za poravnavo spora. Commissione tributaria provinciale di Milano je s sodbama ugodilo tema tožbama in tako razglasilo ničnost odločbe o odmeri davka in zavrnitve poravnave spora.

20 Agenzia je zoper ti odločbi vložila pritožbo, ki ji je Commissione tributaria regionale della Lombardia ugodila. To sodišče je navedlo, da določbe italijanskega prava v zvezi z pridobitvami znotraj Skupnosti, zlasti člena 46 in 47 DL št. 331/93, od pridobitelja ali prejemnika ne zahtevajo le, da oštevilči račun in ob pridobitvi znotraj Skupnosti vanj vključi vse podatke, ki tvorijo davčno osnovo transakcije, ampak tudi določajo obveznost, da tako dopolnjene račune pravočasno vknjiži v ločeni knjigi iz členov 23 in 25 DPR št. 633/72.

21 Štelo je, da nevknjižba ni bila le formalna ampak vsebinska kršitev in je pomenila kršitev, ki je lahko upravičila spremembo odločbe in/ali izterjavo davka.

22 Družba Idexx je vložila dve pritožbi pri Corte di cassazione, ki je združilo obe zadevi. V pritožbah je ta družba uveljavljala enaka razloga, s katerima je Commissione tributaria regionale della Lombardia očitala, da je slednje nezakonito opredelilo, da je neizdaja in nevknjižba računov v okviru pridobitev blaga znotraj Skupnosti „vsebinska kršitev“.

23 Družba Idexx zatrjuje, da pridobitve znotraj Skupnosti nimajo pomembnih učinkov, ker na njihovi podlagi ne nastanejo davčni dolгови in dobropisi, ampak le „navidezni“ dolгови in dobropisi ter formalne obveznosti vknjižbe prehodnega računa v dve knjigi glede DDV, pri tem pa ne nastanejo vsebinske posledice.

24 Zato meni, da Agenzia zaradi neizpolnitve takih obveznosti ne bi smela popraviti obračuna pridobitelja glede DDV in od njega zahtevati plačilo davka, ki je le teoretičen, saj ni vedel za pravico do odbitka, ki ji v obravnavanem primeru ni mogoče oporekati.

25 Predložitveno sodišče meni, da je odločitev v sporih, ki potekata pri njem, odvisna od razlage sodbe Ecotrade (C-95/07 in C-96/07, EU:C:2008:267). Pojasnjuje, da je Corte di cassazione sprejelo dve različni razlagi glede te sodbe in posledično glede nacionalne pravne ureditve, kar je privedlo do dveh različnih pristopov.

26 V skladu s prvim pristopom pravica do odbitka zahteva, da sta obveznosti izdaje lastnega računa in vknjižbe, ki ju nacionalni predpisi in pravo Unije določajo v okviru mehanizma obrnjene davčne obveznosti, izpolnjeni, saj se ti obveznosti štejeta za vsebinski obveznosti.

27 V skladu z drugim pristopom pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost za obračun DDV, torej ne po tem, ko so izpolnjene formalnosti, ki so določene za uveljavljanje te pravice, temveč naeloma v trenutku izvršitve transakcije prenosa blaga ali storitev. Zato

neizpolnitev formalnih obveznosti, ki jih mora davčni zavezanec izpolniti za uveljavitev te pravice, ne more privedi do izgube same pravice, kadar je tudi z drugimi dokazi izkazano, da je bil dolgovani znesek dejansko plačan in bistveni elementi pravice do odbitka niso sporni. Vendar bi lahko nespoštovanje formalnih obveznosti v nekaterih primerih upravičilo naložitev upravnih glob.

28 V teh okoliščinah je Corte di cassazione prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je mogoče načeti, ki ju je [Sodišče] oblikovalo s sodbo [Ecotrade (EU:C:2008:267)], v skladu s katerima člena 18(1)(d) in 22 [Šeste direktive] nasprotujeta praksi spremembe obračunov in izterjave [DDV], ki nespoštovanje obveznosti, ki po eni strani izhajajo iz formalnosti, ki jih določa nacionalna zakonodaja na podlagi člena 18(1)(d), ter po drugi iz knjigovodskih obveznosti in obveznosti obračuna, ki jih določa člen 22(2) in (4), kaznuje z zavrnitvijo pravice do odbitka v primeru uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti, uporabiti tudi v primeru popolnega nespoštovanja obveznosti, ki jih določa ta zakonodaja, kadar sicer ni dvoma o položaju subjekta, ki je zavezan k plačilu davka, in o njegovi pravici do odbitka?

2. Ali se izrazi vsebinske zahteve (*obblighi sostanziali, substantive requirements* in *exigences de fond*), ki jih je Sodišče uporabilo v različnih jezikovnih različicah sodbe [Ecotrade (EU:C:2008:267)], v zvezi s primeri tako imenovanega mehanizma obrnjene davčne obveznosti, ki je določen na področju DDV, nanašajo na nujnost plačila DDV ali prevzema davčnega dolga ali na obstoj vsebinskih pogojev – ki upravičujejo naložitev istega davka davčnemu zavezancu in urejajo pravico do odbitka, ki je namenjena zaščiti načela nevtralnosti tega enotnega evropskega davka – zlasti namen, obdavčljivost in popolno odbitnost?“

Vprašanji za predhodno odločanje

29 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba preučiti skupaj, želi v bistvu izvedeti, ali je treba člena 18(1)(d) in 22 Šeste direktive razlagati tako, da ti določbi vsebujeta formalne zahteve v zvezi s pravico do odbitka, ali nasprotno, vsebinske zahteve v zvezi s to pravico, katerih nespoštovanje bi v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, privedle do njene izgube.

30 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča pravica davčnih zavezancev, da DDV, ki ga morajo plačati, znižajo za vstopni DDV, ki se dolguje ali plača za blago, ki so ga pridobili, in storitve, ki so bile opravljene zanje, pomeni temeljno načelo skupnega sistema DDV, ki ga je določila zakonodaja Unije (sodba Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, točka 23 in navedena sodna praksa).

31 Kot je Sodišče večkrat poudarilo, je ta pravica sestavni del mehanizma DDV in je načeloma ni mogoče omejiti. Ob upoštevanju vseh davkov na vstopne transakcije pa se jo zlasti lahko izvrši takoj (glej v tem smislu sodbo Tóth, EU:C:2012:549, točka 24 in navedena sodna praksa).

32 Namen tako vzpostavljenega sistema odbitkov je popolna razbremenitev davčnega zavezanca bremena DDV, ki ga pri vseh gospodarskih dejavnostih plača ali dolguje. Skupni sistem DDV tako zagotavlja nevtralnost v zvezi z davčnim bremenom vseh gospodarskih dejavnosti, ne glede na njihove cilje ali rezultate, če so navedene dejavnosti načeloma same predmet DDV (sodbi Tóth, EU:C:2012:549, točka 25 in navedena sodna praksa, in Fatorie, C-424/12, EU:C:2014:50, točka 31 in navedena sodna praksa).

33 V okviru pridobitev obdavčljivega blaga znotraj Skupnosti je treba opozoriti, prvič, da na podlagi mehanizma obrnjene davčne obveznosti, vzpostavljenega s členom 21(1)(d) Šeste direktive, ne pride do plačila DDV med prodajalcem in kupcem blaga, ker je slednji davčni zavezanec za plačilo vstopnega DDV za izvedeno pridobitev, pri čemer lahko načeloma isti davek

odbije tako, da ni?esar ne dolguje dav?nemu organu.

34 Drugi?, kadar je treba uporabiti mehanizem obrnjene dav?ne obveznosti, ?len 18(1)(d) Šeste direktive dopuša državam ?lanicam, da dolo?ijo formalnosti glede pravil za uveljavljanje pravice do odbitka.

35 Vendar formalnosti, ki jih tako dolo?i zadevna država ?lanica in ki jih morajo spoštovati dav?ni zavezanci, da bi lahko uveljavljali to pravico, ne smejo presegati tega, kar je nujno potrebno za nadzor pravilne uporabe mehanizma obrnjene dav?ne obveznosti (sodbi Bockemühl, C?90/02, EU:C:2004:206, to?ka 50, in Fatorie, EU:C:2014:50, to?ka 34 in navedena sodna praksa).

36 Poleg tega ?len 22 Šeste direktive za namene uporabe DDV in nadzora dav?nega organa dolo?a nekatere obveznosti zavezancev, ki so zavezani za pla?ilo tega davka, kot sta vodenje knjigovodstva in predložitev obra?una. Na podlagi odstavka 8 tega ?lena lahko države ?lanice dolo?ijo še druge obveznosti, za katere menijo, da so potrebne za pravilno pobiranje davka in za prepre?evanje dav?nih utaj.

37 Vendar taki ukrepi ne smejo prese?i tistega, kar je potrebno za doseg te ciljev, in ne smejo ogroziti nevtralnosti DDV (glej v tem smislu sodbi Collée, C?146/05, EU:C:2007:549, to?ka 26 in navedena sodna praksa, in Ecotrade, EU:C:2008:267, to?ka 66 in navedena sodna praksa).

38 Tretji?, iz to?ke 63 sodbe Ecotrade (EU:C:2008:267) in poznejše sodne prakse Sodiš?e (glej, med drugimi, sodbe Uszodaépít?, C?392/09, EU:C:2010:569, to?ka 39; Nidera Handelscompagnie, C?385/09, EU:C:2010:627, to?ka 42; EMS-Bulgaria Transport, C?284/11, EU:C:2012:458, to?ka 62, in Fatorie, EU:C:2014:50, to?ka 35) je razvidno, da temeljno na?elo nevtralnosti DDV v okviru sistema obrnjene dav?ne obveznosti zahteva, da se odbitek vstopnega davka odobri, ?e so izpolnjene vsebinske zahteve, tudi ?e nekaterih postopkovnih zahtev dav?ni zavezanci niso izpolnili.

39 Druga?e bi lahko bilo, ?e zaradi kršitve takih formalnih zahtev ne bi bilo mogo?e predložiti trdnega dokaza, da so bile vsebinske zahteve izpolnjene (sodba EMS-Bulgaria Transport, EU:C:2012:458, to?ka 71 in navedena sodna praksa).

40 Zato dav?ni organ, ?e ima na voljo podatke, potrebne za ugotovitev, da so vsebinske zahteve izpolnjene, ne sme – glede pravice dav?nega zavezanca, da ta davek odbije – naložiti dodatnih zahtev, zaradi katerih lahko uveljavljanje te pravice postane neu?inkovito (glej v tem smislu sodbo EMS-Bulgaria Transport, EU:C:2012:458, to?ka 62 in navedena sodna praksa).

41 V zvezi s tem je treba pojasniti, da so vsebinske zahteve v zvezi s pravico do odbitka tiste zahteve, ki urejajo dejansko podlago in obseg te pravice, kakor so obveznosti, ki jih dolo?a ?len 17 Šeste direktive, naslovljen „Nastanek in obseg pravice do odbitka“ (glej v tem smislu sodbe Komisija/Nizozemska, C?338/98, EU:C:2001:596, to?ka 71; Dankowski, C?438/09, EU:C:2010:818, to?ki 26 in 33; Komisija/Madžarska, C?274/10, EU:C:2011:530, to?ka 44, in Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. W?siewicz, C?280/10, EU:C:2012:107, to?ki 43 in 44).

42 Nasprotno pa formalne zahteve v zvezi s to pravico urejajo podrobna pravila in nadzor nad njenim uveljavljanjem ter pravilno delovanje sistema DDV, kot so obveznosti glede knjigovodstva, izdajanja ra?unov in obra?una. Te zahteve so dolo?ene v ?lenih 18 in 22 Šeste direktive (glej v tem smislu sodbe Komisija/Nizozemska, EU:C:2001:596, to?ka 71; Collée, EU:C:2007:549, to?ki 25 in 26; Ecotrade, EU:C:2008:267, to?ke od 60 do 65; Nidera Handelscompagnie, EU:C:2010:627, to?ke od 47 do 51; Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M.

W?siewicz, EU:C:2012:107, to?ki 41 ter 48, in Tóth, EU:C:2012:549, to?ka 33).

43 Pri pridobitvah obdav?ljivega blaga znotraj Skupnosti vsebinske zahteve terjajo – kot je to razvidno iz ?lena 17(2)(d) Šeste direktive – da te pridobitve opravi dav?ni zavezanec, da je tudi zavezanec za pla?ilo DDV, ki ga je dol?an pla?ati za te pridobitve, in da se zadevno blago uporablja za namene njegovih obdav?ljivih transakcij.

44 Iz predložitvene odlo?be je razvidno, da je Agenzia v postopku v glavni stvari imela na voljo vse potrebne podatke za ugotovitev, da so bile te vsebinske zahteve izpolnjene.

45 V teh okoliš?inah iz vseh navedenih preudarkov izhaja, da pravice iz ?lena 17(2)(d) Šeste direktive do odbitka DDV, ki ga je treba pla?ati za pridobitve znotraj Skupnosti, ki so predmet postopka v glavni stvari, ni mogo?e zavrniti družbi Idexx, ker ta ni izpolnila obveznosti, ki izhajajo iz formalnosti, ki so dolo?ene v nacionalni zakonodaji, sprejeti na podlagi ?lenov 18(1)(d) in 22 Šeste direktive. V skladu z odstavkom 1 tega ?lena ta pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost za obra?un odbitnega davka.

46 Glede na te ugotovitve je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba ?lena 18(1)(d) in 22 Šeste direktive razlagati tako, da ti dolo?bi vsebujeta formalne zahteve v zvezi s pravico do odbitka, katerih nespoštovanje v okoliš?inah, kakršne so v postopku v glavni stvari, ne more privedi do izgube te pravice.

Stroški

47 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiš?em, to odlo?i o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališ? Sodiš?u, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodiš?e (osmi senat) razsodilo:

?lena 18(1)(d) in 22 Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav ?lanic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991, je treba razlagati tako, da ti dolo?bi vsebujeta formalne zahteve v zvezi s pravico do odbitka, katerih nespoštovanje v okoliš?inah, kakršne so v postopku v glavni stvari, ne more privedi do izgube te pravice.

Podpisi

* Jezik postopka: italijanš?ina.